

# D-FENS: Geront evil control & management

- CZ24 News | 10. července 2023

**ČESKO: Příčinou většiny současných globálních problémů je, že společnost postrádá mechanismus, který by umožňoval odklidit mocichtivé zlovolné geronty někam, kde nebudou dělat problémy a současně se budou cítit dostatečně vytížení.**

Gerontní zmrdr je větší problém než juvenilní zmrdr. U toho druhého existuje možnost nápravy. Jednoho dne našteká nějaké zmrdrce do boudy, uvědomí si určitou odpovědnost vůči jiným lidem, sleví ze své bezcharakternosti, prostě se mu nějak přesype a bude to OK.

Když ne, bude z něj někdo jako Jurečka, Rakušan, Černochová nebo Pekarová, tedy mocný a bezohledný psychopat. Mocichtivý, válkychtivý, v podstatě všeho chtivý. Ten je už řádově škodlivější, ale pořád ještě má nějakou brzdu. Ví, že má ještě více než polovinu života před sebou a nechce jeho zbytek prožít v ostudě. Peklo přijde pak. Pokud se během toho procesu sociálně nezlikviduje sám nebo to neudělá někdo za něj, zpravidla ještě nějaký větší zmrdr, zestárne a pak už je mu všechno jedno. Ví, že zhebne, že to bude brzo, a kombinace ega, nutkání po sobě něco zanechat, presenilni demence, chorobné touhy po moci a devótního okolí je devastující.

Třeba takový Joe Biden, senilní geront a „vůdce svobodného světa“. Skrze něj můžeme vidět výhodu toho konceptu, kdy si nikým nevolení technokraté, něco jako operátoři androida, pomocí senilní loutky prosazují věci, na které by jinak mohli zapomenout. Tak nám třeba nedávno dementní troska vyjevila, že dlouho přemýšlela nad poskytnutím zakázané kazetové munice Ukrajině. Cože? O čem že ten přemýšlel? A čím to dělal? Vždyť dělal celý život politiku a teď má v hlavě vymleto, co může vědět o kazetové nebo jakékoli jiné munici? Ten je rád, že se trefí do hajzlu, natož aby se trefil někam raketou. Myslím, že jeho působení v úřadě vstoupí v mnoha aspektech do dějin. Jednak jako období největšího amerického morálního i ekonomického úpadku, ale také jako ukázka vítězství vědy nad projevy stařecké demence. Obdivuji úsilí realizačního týmu projektu Biden za jejich úsilí, se kterým se jim daří držet tenhle systém v chodu, přestože příroda není na jejich straně. Povedlo se jim Sleepy Joa naprogramovat pomocí jakýchsi kartiček, na kterých jsou příkazy připomínající [programovací jazyk Karel](#). Sice se občas stane, že Karel občas vypadne z role a začne tvrdit, že Ukrajina si vede dobře ve válce s Irákem, probudí se v něm starej úchyla a prohmatne zoufalou manželku nebo řekne, že musíme zakázat zbraně a [bůh ochraňuj královnu, kámo](#), ale jinak klobouk dolu. Jednat se o obyčejného důchodce někde z Horní Dolní, tak už dávno o sobě neví a dělá pod sebe ve Slunečnici.

Další světová veličina Putin je na tom podobně. Sice není fyzicky ještě taková troska, pravděpodobně si neplete Rusko s Irákem a nevidí po stěnách lézt pavouky, ale na něm se zase projevuje, že ztrácí kontakt s realitou, protože se obklopil kohortou lízačů prdele a žije ve svém vlastním světě, jinak by nutně musel revidovat záměr té jeho „speciální operace“ na Ukrajině, která je už dávno pro Rusko kontraproduktivní.

Exprezident Zeman. U něho sebereflexe brutálně selhala. I tam odváděli mechanici v boxech dlouho skvělou práci a používal ho jako nástroj pro šíření různých zahraničních agend, ale bohužel se jim historický monopost nakonec rozsypal přímo na trati a bylo potřeba ho odtáhnout. Asi do něj lili špatné palivo. Ani v tomto případě se nepodařilo najít nějaký udržitelný model, jak vyvážit zájmy čínských sponzorů, mocenské ambice prezidentova okolí a přírodní zákony.

Absence nějakého společenského mechanismu na geront control & management je očividná.

Inspirací pro tyto postupy budiž komerční sféra. Velké firmy vyvinuly různé postupy, jak zacházet s

geronty, kteří pod sebou koncentrovali příliš moci a současně už nestačí fyzicky, mentálně, morálně nebo sociálně na to, aby ji mohli vykonat k užitku firmy. Mám nějaké poznatky.

Jedna nejmenovaná německá korporace disponovala organizační složkou, které se interně říkalo Mumie system. Do něj se odkládali řídicí pracovníci, kteří měli odslouženo, ať z nejrozumnějších důvodů. Většinou bylo důvodem mumifikace to, že nezvládali reagovat na měnící se prostředí, zejména štíhlou výrobu a digitalizaci, nebo je příliš tížila odpovědnost plynoucí z technických a sociálních změn, nebo si prostě jen chtěli na penzi přivydělat. Někteří manažeři se nechali mumifikovat dobrovolně, protože sebekriticky uznali, že na to nestačí, jiným se k sebereflexi muselo pomoci. Mumie byly uloženy v tomto útvaru a jejich úkolem bylo navštěvovat různé afilace firmy, kde měli za pomoci svých manažerských schopností pomáhat jako konzultanti, a to zejména tam, kde vznikla nějaká řídicí krize. Je jasné, že o takovou podporu nikdo moc nestál a přidělení mumie bylo jednoznačně za trest. Na druhou stranu musel útvar vykazovat nějakou činnost a firma se proto starala, aby o jejich „služby“ byl „zájem“. Většina mumií brala svoji roli velmi vážně. Problémy prožívaly, jako by je skutečně uměly vyřešit. Pořádaly porady a workshopy pozdě do noci, psaly zprávy pro nejvyšší management a několikrát se dokonce stalo, že nějakou tu krizovou situaci vyřešily. Myšlenka mumií farmy byla v podstatě zdravá, protože mezi mumii bylo možné najít opravdu zkušené jedince, a pokud ti předávali svoje zkušenosti dál, nedalo se tomu nic vytknout. Ve společnosti by roli mumií farmy mohly plnit různé thinktanky, instituty a další organizace podobného formátu.

Z mumií farmy vedla cesta ven, tzn. tam deponovaní jedinci se mohli stýkat s dalšími lidmi mimo firmu a dál vykonávat svoji práci, byť jiným způsobem. Co ale udělat s vysoce postavenými osobami, u kterých nebylo žádoucí, aby se někde ukazovaly a současně nebylo možné je vyhodit? Vzniklý koncept se jmenoval „Elephantenfriedhof“ neboli hřbitov pro slony. To bylo oddělení, ve kterém byly „sloni“ soustředěni a vykonávali tam blíže nespecifikované „strategické“ úkoly. Například dostali přidělenou excelovskou tabulku, o jejíž obsah se starali. Všechny další atributy jejich pozice byly zachovány. Pobírali tedy dál manažerský plat, ponechali si služební auto a chovali se dál jako kretění. Na sloním hřbitově se dalo ocitnout nejčastěji za úplatky, chlast a neschopnost, eventuálně souběh všeho, demence nebyla zastoupena tak silně. Jak asi tušíte, smyslem hřbitova slonů bylo kontaminované jedince jednak odklidit z prostředí, kde diskreditovali firmu, jednak je otrávit natolik, aby odešli sami někam jinam, a při tom všem jim příliš neposrat C.V., aby se jejich odchod neprodlužoval. Rozhodně nešlo o to, aby někomu předávali svoje zkušenosti. Zajímavé bylo, že nadpoloviční většina pohřbených slonů svoji situaci nechápala nebo alespoň dělala, že ji nechápe a chovala se, jako že skutečně dělají něco důležitého, něco, co musí být vykonáno, jinak se celá firma zhroutí.

Zde se nabízí otázka, proč je prostě nešlo vyhodit, a zde je první významný průsečík s politikou. Nemohly za to dobře napsané smlouvy, jak si všichni myslí, i když vyhazov vysoce postaveného vedoucího pracovníka není levná záležitost. Mohla za to trojice okolností. První byla, že firma disponovala mechanismy, které měly zajišťovat, že vedoucí pracovníci mají určitou úroveň, tedy například nekradou, nechlastají první ligu nebo neutrácejí firemní peníze s kurvami. Když na něco takového došlo, byl to symptom selhání těchto mechanismů a o to nikdo nestál. Druhý důvod byl složitější. Jednalo se o vysoce postavené zmrdy, kteří během svého aktivního působení měli velký vliv a jejich počínání se propsalo do firemní kultury. Jejich zatracení by mělo za následek také zatracení různých aspektů firemní kultury, a to taky nikdo nechtěl, protože velké organizace milují kontinuitu a status quo. Třetím důvodem bylo, že tito lidé většinou kolem sebe vytvořili nějaký network jiných vlivných jedinců, který je chránil a nepřipustil jejich likvidaci, ale umístění na sloní hřbitov jim třeba až tolik nevadilo a nekladli mu odpor. I tento koncept by se dal dobře realizovat na společenské úrovni, dokonce se již realizuje v podobě různých těch velvyslaneckých funkcí, ale není využíván dost. Takový Fiala je podle mého přímo ukázkovým kandidátem na sloní hřbitov.

Zbývala ještě jedna kategorie nepoužitelných jedinců. Mumií farma pro ně nepřipadala v úvahu, protože tam přece jen byly vyžadovány určité dovednosti, a ani sloní hřbitov, protože neudělali nic proti ničemu. Tihle byli „jen“ mocní a současně zcela neschopní. Těm se prostě docela obvykle zaplatila dovolená, protože se přišlo na to, že pro firmu je levnější nechat tyhle lidi za peníze doma, než aby chodili do práce, kde nadělají škody za násobně více peněz. Řeklo se třeba, že je to ze zdravotních důvodů nebo něco takového, a sejde z očí, sejde z mysli a nakonec odejde úplně, aniž by si toho někdo všiml. V této souvislosti mi utkvěl v hlavě jeden pán, bývalý svazáček, který byl veskrze hloupý, neschopný a úlisný člověk, avšak velice snaživý a ambiciózní. Jeho dominantní dovedností bylo, že dokázal formulovat ty správné fráze. Připomínal tak nyní populární hračku ChatGPT, takzvanou „AI“. Jenže nechat kecálka napsat esej a nechat napsat esej s myšlenkou jsou dvě odlišné věci. Dalším markantním znakem tohoto nectihodného pána byla beztvářost a neuchopitelnost, se kterou tak nějak proplouval životem, aniž by se kdy nechal zatížit nějakou reálnou odpovědností. Vždy všude něco koordinoval, zastřešoval, optimalizoval, ale nikdo si nedokázal vzpomenout, že by někdy něco dělal. Když po někom něco chtěl, jednalo se většinou o zcela nekonkrétní polosrozumitelná vyjádření, o kterých se nedalo říci, zda je to oznamovací věta, nějaká úvaha de lege ferenda, příkaz nebo otázka. Přenechával svým podřízeným pseudomanagerům, aby tyto sentence nějak interpretovali. Tato partička nechutných devótních existencí se pak mohla přetrhnout v tom, aby tato neurčitá přání vykonali tak, aby se ChatGPT führerovi co nejvíce zalíbili. Něco podobného údajně dělal Stalin, Hitler a nyní to dělá Putin, ale já myslím, že to dělají všichni vrcholoví psychopati. Já že nařídil pálit lidi v peci? To není pravda, já jen řekl, že naše rasa má být čistá, a o oni z toho vyvodili, za to přece nemohu být zodpovědný. [A může za to Djatlov!](#)

Pravděpodobně nejvíce devastující byla naprostá absence leadershipu a respektu mezi řadovými zaměstnanci, kterým toto slizké individuum s obarvenými vlasy nijak neimponovalo, pohrdali jim a některým byl rovnou pro srandu. ChatGPT se několikrát úspěšně vylhal z takových patálií jako propad kvality výroby a falšování různých klíčových ukazatelů, aby firma vypadala papírově lépe, a dosáhl dalších dvou nechutných profesních vrcholů. Olízal řiť předsedovi vlády Ing. Babišovi a zavedl několikatisícové pokuty za nenošení roušek. Tou dobou to vypadalo, že ChatGPT je nezníčitelný a může si dovolit cokoli, ale opak byl pravdou. Voda už se nějakou dobu vařila, její teplota pomalu rostla a covid games to vše urychlily. Najednou začalo být vidět, že po panu GPT zbylo něco jako zchudlý cirkus zatížený obrovskou byrokracií, zpohodlnými demotivovanými zaměstnanci a absolutně bez strategie pro nadcházející roky. Jednoho pozhnaného dne se zaměstnanci firmy dozvěděli, že pan GPT odchází do důchodu. Nikdo nebrečel ani se kvůli tomu nevěšel. Některým to vrtalo hlavou, zdál se jim nějak příliš mladý a že to přišlo nějak narychlo, jiným se zase nepozdávalo, že si ponechává drahé firemní auto. Ale tyto otázky nikoho příliš netížily, hlavně že je slizoun pryč.

Jen málo zaměstnanců bylo obeznámeno s realitou pana GPT tak dobře, aby věděli, že pan GPT měl odejít do penze až o rok a půl později. Do té doby byl „pověřen zvláštními projektovými úkoly“, které měl zpracovávat zásadně z domova, přičemž si ponechá plat, auto a všechny další benefity. Někomu se to může zdát divné a dokonce amorální, zvlášť když třeba dělá v hodinovce u pásu, ale byla to skvělá investice. I zde šlo o kontinuitu. Navíc, když počítáme náklady na slizouna v domácím vězení 2 mega měsíčně, za nějakých 30 mega si firma koupila rok a půl času, během kterého nemohl nic dalšího zkurvit. I to byla mohla být inspirace. Kdyby někdo například poslal ministra Síkelu na dva roky na luxusní dovolenou pod podmínkou, že si funkci ponechá, ale v úřadu se už neukáže, tak by se jednalo o nejlépe vynaložené peníze, jaké kdy kdo viděl. Nebo takový soudruh Prigožin, největší nepřítel, pak přítel a nyní již zase nepřítel našich kavárenských bojovníků. Na něj se uplatnil přesně ten samý model a nyní si užívá dovolené v Bělorusku, což sice není nejlepší destinace, a něco mi navíc říká, že tahle jeho dovolená nebude nekonečná.

Jak je vidět, při řešení společenských problémů je třeba trochu kreativity. Lidé pořád uvažují v intencích takových hrozných věcí jako defenestrace, atentát nebo vězení. Ne že by tyto modely

nefungovaly, naopak, jsou historicky osvědčené, ale jejich společenská akceptace je nízká a většinou vyvolají zpětný ráz, který napáchá více škod než užitku a skoro vždy negoval pozitivní efekt, který likvidace škůdce přinesla. Výše popsané postupy, ač o něco nákladnější, jsou společensky přijatelné a umožní odklidit mocí posedlé geronty bez větších komplikací.

AUTOR: D-FENS

[ZDROJ](#)